

Bunu söyleyen Randy Pausch. "The Last Lecture" ile adını duyduğum bir üniversite hocası o.

Öğrencilerinin "hayatınız boyunca sadece bir kere karşılabileceğiniz türden bir insan" diye nitelendirdiği bir kişi. Esasında bunu söyleyen sadece öğrencileri değil, onu tanıyan veya okuyan herkes aynı şeyi ifade ediyor.

Yapacağınız bir dersin veya bir seminerin size verilen "son konuşma" şansı olduğunu bilseydiniz, dünyaya hangi gerçeği haykırmak isterdiniz? Dinleyicilere neyi miras olarak bıraktığınızı söylerdiniz?

Carnegie Mellon Üniversitesi'ndeki "The Last Lecture" semineri işte bu amaçla yapılan bir organizasyon. Son konuşmanız olsa bu, tüm yaşadıklarınızla geride kalanlara ne dersiniz?

Carnegie Mellon Randy için ilk başta kabul edilmediği bir üniversite! Sonradan araya giren bir arkadaşının referansı ile okula kapağı atabilmiş.

"Çocukluk Rüyalarınızı Gerçekleştirmek" [Really Achieving Your Childhood Dreams] başlıklı bir konuşma yapmak üzere kürsüye çağrılıyor 46 yaşındaki Randy Pausch. Yaklaşık bir saatlik konuşmasını dinleyen 400 kişi var salonda.

Bu konuşma daha sonra YouTube'a düşüyor. Neden yaşadığını bilmeyen çok sayıda insanın hayata yeniden tutunmasını sağlayan bu video ağızdan ağıza çabuk yayılıyor. Bir üniversite profesörünü dinlemek için milyonlarca insan giriyor YouTube'a. (Ülkemiz otoritelerince çok zararlı görülen bu site bizde halen “ yasaklı”. Gülmeyin !)

Randy Pausch...

Dünyada “sanal gerçeklik” (virtual reality) öncülerinden, insan-bilgisayar ilişkisi (human-computer interaction) araştırmacısı,

hocalık yaptığı Carnegie Mellon Üniversitesi'nin Eğlence Teknolojileri Merkezi'nin kurucularından ve Alice isimli yazılım projesinin yaratıcısı.

Evlenmek için 39 yaşına kadar neden beklediği sorulunca, “mutluluğu benim mutluluğumdan daha önemli olacak kişiyi bulmak için bekledim” diyen Randy; Jai ile evlendikten sonra (şimdi 2, 3 ve 6 yaşlarında olan) üç çocuğun babası olmuş.

Evet, “bu yapacağınız son konuşma olsa, dinleyicilere neler aktarırdınız?”

Randy'nin kürsüye çıkmadan önce bu durumu hayal etmesine ise gerek yok. O zaten 2006'da yakalandığı pankreas kanserinden kurtulamayacağını ve öleceğini 1 ay önce öğrenmiş ve son aylarını yaşadığını bilerek çıkıyor dinleyicilerin karşısına. 18 Eylül 2007'deki bu konuşma

onun gerçekten de son semineri oluyor.

Ve salondakilerin beklentisinin tersine onun anlattıkları "ölüm" üzerine olmuyor. O, zorlukların nasıl üstesinden gelinebileceğini, bizim başkalarının rüyalarını gerçekleştirmelerine nasıl yardım edebileceğimizi ve elimizdeki tek gerçek şeyin zaman olduğunu anlatıyor.

Yani "hayatı" anlatıyor Randy. İnatla inandığı kendi doğrularını... Sık sık kahkalarla kesilen, ayakta alkışlanan... (video İngilizce, süresi 85 dakika, ilk 8 dakikası Randy'nin kürsüye çağırılmadan önceki tanıtımları.)

Son Konuşma:

Hatırı sayılır sayıda makale okudum Randy Pausch hakkında. Yaşadıkları, yaptıkları, inandığı doğrular...

"Doğrular" demişken!..

Birçokların hani çok 'klişe' bulup da, bir türlü kendi hayatlarına uyarlamakta zorlandığı doğrular... Benzerlerini bir yerlerde okuduğunda fare imlecini sağ üstteki kapat 'x'ine hemen götürüp, beynin 'dur biraz daha oku' dediği, aklın ise bir sonraki kaçılacak sekmede olduğu anlara denk gelen doğrular bunlar!

Neyse...

Gerek bu video'da, özellikle de hayatının son aylarında altını çizerek verdiği mesajların bir özetini paylaşmak istiyorum şimdi sizlerle:

– Kalın duvarların olmasının bir nedeni var. Onlar, istediğimiz şeyleri gerçekten ne kadar istediğimizi kendimize ispat etmek için oradalar. Onlar bizim için değil, “diğer” insanları durdurmak için oradalar. Çocukluk rüyalarına inanmayanlar için... Çünkü tecrübe denen şey, istediğini alamadığında elde edilen şeyin adı.

Sıfır yerçekiminde olmak, Amerikan Futbol Ligi'nde (NFL) oynamak, World Book ansiklopedisine bir makale yazmak, Kaptan Kirk olmak, kocaman hayvan oyuncaklardan kazanmak ve Walt Disney'nin hayal üreticilerinden biri olmak gibi çocukluk rüyaları olmuş Randy'nin. Ve çoğunu gerçekleştirmiş.

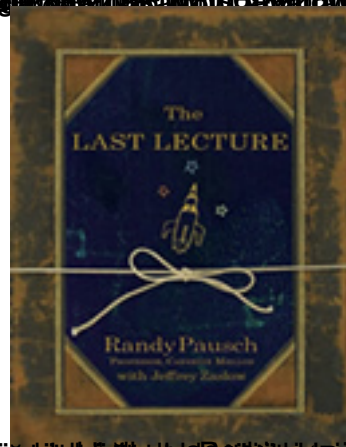
Belki NFL'de oynayamamış ama idmanlarda çok şey öğrenmiş. Bir de Kaptan Kirk olamamış! “Olsun, tanışıp sohbet ettik ama” diyor :)

– Bir gün, düşündüğünüzden daha az zamanınız olduğunu farkedebilirsiniz. Bu yüzden başkasının değil kendi hayatınızı yaşayın. Başkalarının düşüncelerinin değil, kendi kalbinizin peşinden koşun.

– Başkalarına yardımcı olun. Aile, akıl hocalarımız ve arkadaşlarımız... Onlar, kendi rüyalarımızın gerçek olmasında bize yardımcı olanlar. Biz de başkalarına, kendi rüyalarını gerçekleştirmesine imkan sağlayabiliriz.

– Varacağınız noktaya tek başına, başkalarının yardımı olmadan varamazsınız. Peki insanlar kimlere daha fazla yardım etmeye meyilli olurlar? O zaman sen nasıl bir insan olmalısın ki, yalnız kalma!

Bilgisayar Bilimleri profesörü olmasına rağmen, derslerinde hep öğrencilerinin nasıl ‘diğer kişilerle birlikte çalışma ihtiyacı’ olduğuna öncelik vermiş. Özellikle de kendilerinden ‘çok farklı’ diğer kişilerle.

<http://enlar.com.tr/yas/2008/07/10/cocuklar-odalarinin-duvarini-boyamak-istiyorsa-birak->